

Stockholm den 22 juni 2023

Kristianstads tingsrätt
Box 536
291 25 Kristianstad

**Mål nr T 132-23, Olivia [REDACTED] ./ Region Skåne,
angående skadestånd**

Tingsrätten har gett Olivia [REDACTED] möjlighet att yttra sig över regionens yttrande av den 15 juni 2023, aktbilaga 34. Med anledning av detta får hon anföra följande.

**1 SAMMANFATTNING AV PARTERNAS INSTÄLLNING I
FRÅGAN OM RÄTTEGÅNGSKOSTNADERNA**

1.1 Olivia [REDACTED]s inställning i sak är fortfarande att tingsrätten inte ska meddela dom i målet med anledning av regionens medgivande av betalningsskyldighet. Detta eftersom hon enligt artikel 13 i Europakonventionen har rätt att få den alltjämt tvistiga ansvarsfrågan prövad.

1.2 För det fall tingsrätten ändå beslutar att meddela dom i målet med anledning av regionens medgivande av betalningsskyldighet har hon yrkat ersättning för sina rättegångskostnader med 83 980 kronor, varav 2 800 kronor avser ansökningsavgift och 81 180 kronor avser ombudsarvode (se aktbilaga 27 och aktbilaga 32).

- 1.3 Regionen har med hänsyn till sin inställning i sak inledningsvis medgett att ersätta Olivia [REDACTED] för hennes rättegångskostnader som har uppkommit i tiden före regionens medgivande av betalningsskyldighet med skäliga 53 980 kronor, men bestritt att utge ersättning för sådana kostnader som har uppkommit i tiden efter regionens medgivande (se aktbilaga 30, avsnitt 5).
- 1.4 Olivia [REDACTED] har med anledning av regionens inställning förtydligat att de rättegångskostnader som hon har begärt ersättning för endast avser tiden fram till regionens medgivande av betalningsskyldighet (se aktbilaga 32, avsnitt 2).
- 1.5 Regionen har därefter, utan förklaring, ändrat sin inställning i frågan om rättegångskostnader och begär nu att tingsrätten i stället ska förplikta Olivia [REDACTED] att ersätta regionen för dess rättegångskostnader. Detta med hänvisning till att regionen anser att hon med sin talan har föranlett en sådan ”onödig rättegång” som avses i 18 kap. 3 § första stycket rättegångsbalken (Se aktbilaga 34.)
- 1.6 Olivia [REDACTED] motsätter sig regionens yrkande om ersättning för rättegångskostnader. Enligt hennes uppfattning saknas det skäl att göra undantag från huvudregeln i 18 kap. 1 § rättegångsbalken om att den tappande parten, i det här fallet regionen, ska ersätta den vinnande partens rättegångskostnader. (Olivia [REDACTED] utvecklar skälen för detta i avsnitt 2 nedan.)
- 1.7 För det fall tingsrätten anser att Olivia [REDACTED] ska vara att se som tappande part i frågan om hon har rätt att få den tvistiga ansvarsfrågan prövad är hennes inställning att rättegångskostnaderna i den delen ska kvittas. Detta eftersom hon har haft skälig

anledning att få den frågan prövad (jfr 6 kap. 7 § skadeståndslagen, 1972:207).

1.8 För det fall tingsrätten anser att Olivia [REDACTED] i någon del ska utge ersättning för regionens rättegångskostnader överlämnar hon åt tingsrätten att bedöma skäligheten i den yrkade ersättningen.

2 OLIVIA [REDACTED] HAR INTE INLETT EN ONÖDIG RÄTTEGÅNG

2.1 Regionen har gjort gällande att det finns skäl att göra undantag från huvudregeln i 18 kap. 1 § rättegångsbalken om tappande parts ansvar för motpartens rättegångskostnader, med hänvisning till att regionen anser att Olivia [REDACTED] har föranlett en sådan onödig rättegång som avses i 18 kap. 3 § första stycket rättegångsbalken. Som skäl för detta har regionen anfört att Olivia [REDACTED] inte har gett regionen möjlighet att ta ställning till hennes krav utom rätta.

2.2 Olivia [REDACTED]s uppfattning är att det som regionen har anfört inte innebär att hon har föranlett en onödig rättegång. Skälen för detta är följande.

2.3 *För det första* ska det understrykas att det inte finns någon laglig skyldighet att en rättegång ska föregås av förhandlingar mellan parterna (se Fitger m.fl., Rättegångsbalken [2023, version 94, JUNO], kommentaren till 18 kap. 3 §). Den omständigheten att Olivia [REDACTED] inte har gett regionen möjlighet att ta ställning till det aktuella skadeståndsanspråket före det att hon väckte talan i målet kan därför inte i sig anses utgöra en sådan försummelse

från hennes sida som avses i 18 kap. 3 § första stycket rättegångsbalken.

2.4 *För det andra* ska det beaktas att det är uppenbart att en sådan förhandling, om den hade ägt rum, inte skulle ha lett till någon uppgörelse utom rätta. Parterna har under målets handläggning i tingsrätten fört diskussioner om förlikning men det har visat sig saknats förutsättningar för en sådan överenskommelse. Regionen har under dessa förhandlingar, på motsvarande sätt som i rättegången, förklarat sig villig att betala ett belopp till Olivia [redacted] men samtidigt klargjort att grunden för käromålet bestrids. Regionen har således inte velat erkänna att Olivia [redacted]s rättigheter har överträtts. Olivia [redacted] har meddelat regionen att hon inte vill ingå en förlikning under de förutsättningarna. Det saknas anledning att tro att regionen skulle ha angett en annan inställning om hon först hade framställt sitt krav utom rätta. Givet att det saknas förutsättningar för förlikning – samt att det alltjämt råder tvist mellan parterna avseende ansvarsfrågan – är det svårt att förstå på vilket sätt Olivia [redacted] ska anses ha föranlett en onödig rättegång.

2.5 *För det tredje* kan det konstateras att regionen inledningsvis bestred Olivia [redacted]s talan i dess helhet (se aktbilaga 17). Det dröjde över två månader från det att regionen bekräftade delgivning av stämningsansökan till det att regionen medgav betalningsskyldigheten. Regionen har således inte omedelbart medgett talan på så sätt att rättegången är att se som onödig. (Se NJA 1965 s. 253 där svaranden i svaromålet bestred att utge yrkat skadestånd men i senare inlaga återtog bestridandet och medgav att betala det belopp som sedan dömdes ut. Käranden fick

ersättning för kostnader i tiden före det att medgivandet lämnats. Se även Fitger m.fl., Rättegångsbalken [2023, version 94, JUNO], kommentaren till 18 kap. 3 §.)

- 2.6 Sammanfattningsvis anser Olivia [REDACTED] att det saknas anledning att frångå huvudregeln i 18 kap. 1 § rättegångsbalken som innebär att regionen ska förpliktas att ersätta henne för hennes rättegångskostnader. Med hänsyn till att målet gäller regionens ansvar för överträdelser av grundläggande fri- och rättigheter och att det alltjämt föreligger tvist i den frågan, vore det enligt Olivia [REDACTED] oskäligt att förplikta henne att ersätta regionens rättegångskostnader.

Som ovan,

Olivia Möller

Erik Scherstén